

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/468/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2310210638
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2310210638.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefanovičova ul. č. 4, IČO: 00 585 441, proti žalovanému: BRAN, s. r. o., so sídlom Žilina, Veľká Okružná č. 43, IČO: 36 335 673, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Danica Birošová, s. r. o., so sídlom Trenčín, Piaristická 46, o trovách konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 24. júla 2012, č. k. 15C/124/2012-55, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania m e n í tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy prvostupňového konania vo výške 166,40 eur, a to splnomocnencovi žalovaného do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním súd v konaní voči žalovanému zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 166,40 eur v lehote do 3 dní od doručenia uznesenia.

Zastavenie konania súd právne odôvodnil použitím ustanovení § 96 ods. 1, 2 a 3 O.s.p., pretože žalobca vzal svoj návrh voči žalovanému späť, súd konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 O.s.p. veta prvá, nakoľko žalobca zaviniť, že konanie voči žalovanému sa muselo zastaviť a žalovanému vznikli v súvislosti s predmetným konaním trovy. Súd žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 166,40 eur spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za odpor vo výške 48,50 eur a náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 117,90 eur pozostávajúcich z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava veci a podanie odporu) po 51,45 eur, dvakrát režijný paušál po 7,41 eur, t. j. spolu 117,90 eur.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa v časti trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol uznesenie v napadnutej časti zmeniť a žalovanému náhradu trov konania nepriznať. Pripustil, že v žalobe uviedol ako žalovaného spoločnosť BRAN, s. r. o., pričom pri preverení všetkých údajov zistil, že označenie žalovaného je nesprávne, na základe čoho podaním zo dňa 09.06.2010 žiadal o zmenu žalovaného z BRAN, s. r. o. na Q. T. - HORVÁTH TRANS. Až dňa 06.06.2012, t. j. dva roky na to bol žalobcovi zaslaný list, aby sa vyjadril k podanému odporu, ktorý podala spoločnosť BRAN, s. r. o., a kde si uplatnil aj trovy konania. Bol toho názoru, že i keď došlo k nesprávnemu označeniu žalovaného, hneď po zistení chyby došlo zo strany žalobcu k náprave, a tak žalobca nenesie zodpovednosť za trovy, ktoré si uplatnila spoločnosť BRAN, s. r. o. Ak by súd vykonal zmenu v čase, kedy bola žiadaná žalobcom, t. j. dňom 15.06.2010 - deň prevzatia zásielky, nedošlo by k trovám konania spoločnosti BRAN, s. r. o.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť. Poukázal na to, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva jednoznačný záver o tom, že účastník konania, ktorý zaviniel zastavenie konania, je povinný niesť trovy takto vzniknutého konania.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti je vecne správne a je potrebné ho zmeniť len v dôsledku jeho nie celkom správnej formulácie.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 15C/124/2012 je zaplatenie 808,80 eur s príslušenstvom. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.06.2010 žalobca zobral žalobu voči žalovanému späť s tým, že žaloba bola voči spoločnosti BRAN, s. r. o. podaná nedopatrením a žiadal o zmenu žalovaného na Q. T. - HORVÁTH TRANS, so sídlom Dunajská Streda, Mliečany 80, IČO: 11 867 213. Následne súd prvého stupňa bez rozhodnutia o takomto podaní vydal dňa 22.09.2011 platobný rozkaz č.k. 27Ro/273/2011-37, ktorým žalovanému BRAN, s. r. o. uložil zaplatiť žalobcovi sumu 808,80 eur s príslušenstvom. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a súčasne si uplatnil náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.06.2012 žalobca poukázal na to, že listom zo dňa 09.06.2010 súdu oznámil, že nedopatrením došlo k označeniu žalovaného BRAN, s. r. o. a dlžníkom žalobcom mal byť Q. T. - HORVÁTH TRANS, pričom súčasne požiadal o zastavenie konania voči spoločnosti BRAN, s. r. o. Na základe uvedených skutočností preto uplatnené trovy žalovaného neuznáva. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvého stupňa konanie voči žalovanému zastavil a žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému trovy konania vo výške 166,40 eur.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti trov konania.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre konanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Otázku vzťahu medzi ust. § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 O.s.p. je potrebné interpretovať, ako vzťah medzi všeobecnou a špeciálnou právnou normou. Aplikácia ust. § 146 ods. 2 je daná tam, kde je naplnená jeho hypotéza. Ak nie je naplnená, platí všeobecné ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Jedným z predpokladov použitia § 146 ods. 2 O.s.p., vyplývajúcim z jeho hypotézy je, aby účastníkovi, ktorý nezaviniel zastavenie konania a vznikli mu trovy, nahradil účastník, ktorý zaviniel zastavenie konania.

Pri použití ust. § 146 ods. 2 O.s.p. je treba otázku, či účastník zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, resp. pre správanie sa odporcu bol návrh vzatý späť, posudzovať z hľadiska procesného výsledku. Je potrebné uviesť, že náhrada trov konania je nárokom, ktorý musí mať oporu v ustanoveniach procesného práva a nie práva hmotného. Preto otázku, či účastník konania zaviniel, že konanie muselo byť zastavené, treba posudzovať len z hľadiska procesného výsledku. Ak by mal byť návrh vzatý späť pre správanie sa odporcu, musí ísť o procesnú situáciu, kedy sa odporca zachoval v intenciách žalobného návrhu, teda ak bolo navrhovateľom uplatnené právo splnené neskorším správaním sa odporcu bez toho, aby o veci meritorne rozhodol súd. Pritom medzi správaním sa odporcu a žalobným návrhom musí ísť o vecnú spojitosť.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že žalobca zobral žalobu, ktorú podal na súd dňa 31.05.2010, späť podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 15.06.2010, pričom z odôvodnenia späťvzatia žaloby vyplynulo, že žalovaná spoločnosť BRAN, s. r. o. bola ako žalovaný označená nedopatrením, pričom súčasne žalobca navrhol vstup ďalšieho žalovaného, a to: Q. T. - HORVÁTH TRANS, so sídlom Mliečany 80, Dunajská Streda, IČO: 11 867 213. Prvostupňový súd bez toho, aby tak o späťvzatí návrhu voči pôvodne žalovanému BRAN, s. r. o., ako aj návrhu na pripustenie vstupu ďalšieho účastníka do konania rozhodol, vydal vo veci platobný rozkaz, ktorým pôvodne žalovanému BRAN, s. r. o. zaviazal v zmysle žaloby. Žalovaný v zákonnej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor s odôvodnením a uplatnil si náhradu trov konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci zastavenie konania voči žalovanému zavinil žalobca, nakoľko proti nemu bola podaná žaloba bezdôvodne, a teda mal by uhradiť jeho trovy. Na tomto závere nič nemení, že k vzniku trov na strane žalovaného došlo pochybením súdu prvého stupňa, ktorý bez toho, aby rozhodol o späťvzatí žaloby voči pôvodne žalovanému a o pripustení vstupu nového žalovaného do konania vo veci vydal platobný rozkaz proti pôvodne označenému žalovanému, nakoľko trovy konania žalovanému nepochybne vznikli, tieto je potrebné vo vzťahu k žalovanému považovať za účelné a v súlade s ust. § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je tieto trovy povinný uhradiť žalobca.

Z vyššie uvedených dôvodov teda súd prvého stupňa správne uložil žalobcovi zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, pričom i výšku týchto trov správne vyčíslil, pričom v podrobnostiach odvolací súd poukazuje na odôvodnenie uznesenia súdu prvého stupňa v tejto časti.

Vzhľadom na nie celkom správnu formuláciu uznesenia v napadnutej časti odvolací súd podľa § 220 O.s.p. uznesenie v napadnutej časti zmenil tak, že s poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. žalobcovi uložil zaplatiť priznanú náhradu trov konania splnomocnencovi žalovaného.

Odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvého stupňa, že tento v záhlaví napadnutého uznesenia nesprávne uvádza i žalovaného 2, keď o návrhu žalobcu na vstup tohto žalovaného do konania doposiaľ nebolo rozhodnuté.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tento na ich priznanie návrh nepodal.

Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.